

عنوان مقاله:

گیل و ساحل، ارقام جدید لوبیا محلی گیلان (پاچ باقلا)، مناسب برای کشت بهاره و تابستانه

محل انتشار:

مجله حبوبات، دوره 4، شماره 1 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

امین نوبهار - محقق، بخش تحقیقات زراعی و باغی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی گیلان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران.

مهران غلامی - استادیار، بخش تحقیقات زراعی و باغی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی گیلان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران.

علی اکبر قنبری - دانشیار، بخش تحقیقات سبزی و صیفی و حبوبات آبی، موسسه تحقیقات نهال و بذر کرج، کرج، ایران.

خلاصه مقاله:

پاچ باقلا یک اصطلاح محلی در استان گیلان است که برای انواعی از لوبیا (*Phaseolus vulgaris* L) بکار می رود. ارزیابی های اولیه در سال ۱۳۹۱، با تک بوته های برتر (۶۴ تک بوته) از توده های مناطق مختلف استان گیلان که جمع آوری شده بود صورت پذیرفت. در سال ۱۳۹۲، ارزیابی بذر بوته های انتخابی سال اول به همراه شاهد (توده محلی) انجام شد. در بهار این سال، تک بوته های انتخابی (۱۳۴ تک بوته) بذور آنها به طور جداگانه برداشت و در سال ۱۳۹۳، ارزیابی ۲۵ لاین برتر انتخابی سال دوم انجام شد و تعداد ۱۰ لاین برتر جهت بررسی انتخاب شدند. در سال ۱۳۹۵ طی دو سال تعداد ۹ لاین به همراه شاهد مورد ارزیابی قرار گرفت. در نهایت با توجه به نتایج بررسی ها، میانگین عملکرد لاین های ۱۸ و ۱۹ در دو کشت بهاره و تابستانه به ترتیب با میانگین عملکرد غلاف تر ۲۹۹۲ و ۴۵۹۴ کیلوگرم/هکتار، ۳۰۹۲ و ۴۲۵۶ کیلوگرم/هکتار بود. به ترتیب ۱۱ و ۱۵ درصد در بهار و نیز ۴۰ و ۳۰ درصد افزایش عملکرد در پاییز داشتند. به علاوه در بررسی واکنش لاین های پاچ باقلا نسبت به بیماری ویروسی BCMV براساس روش الایزا، هر دو لاین به عنوان متحمل شناخته شدند. هر دو لاین؛ از نظر یکنواختی و بازارپسندی (اندازه غلاف و تعداد دانه در آن و اندازه دانه)، کیفیت پخت و طعم و مزه، مطلوب و رسیدگی غلاف ها نیز در آنها یکنواخت بود. لاین ۱۸ با نام "گیل" و لاین ۱۹ با نام "ساحل" نامگذاری شدند. کشت این دو لاین منجر به درآمد بیشتری نسبت به توده های محلی برای کشاورزان خواهد شد.

کلمات کلیدی:

پاچ باقلا، گیل، ساحل، عملکرد، لاین، گیلان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1833812>

